

ע"פ 25233/11/14 - ראזח אל סיד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 25233-11-14 אל סיד נ' מדינת ישראל 10 מרץ 2015

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופטת מיכל ברק נבו

ראזח אל סיד

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד אסתר בר-ציון

ב"כ המשיבה עו"ד יוני שמיר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה בת"פ 14675-06-09 לפיו הורשע המערער בעבירות של לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים וניהול עסק ללא רישיון.

בעקבות הרשעתו נגזרו על המערער שלושה חודשי מאסר על תנאי, שישה חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, קנס בסך 75,000 ₪ וחתימה על התחייבות גם היא בסך 75,000 ₪.

הערעור הופנה במקורו הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין ואולם במהלך הדיון חזר בו המערער מערעורו כנגד הכרעת הדין והתמקד בשאלת גזר הדין בלבד.

רקע הערעור ופסק הדין שביסודו הוא כתב אישום שהוגש כנגד המערער ונאשם נוסף שאינו נוגע לערעור זה אשר ייחס להם את העבירות של השלכת פסולת בניין ברשות הרבים בגין אירוע מיום 16.8.08 במחצבות נטושות ממזרח לנחשונים

כ-100 מטרים מגדר הישוב אלעד. נטען שאת העבירה האמורה ביצע המערער במסגרת עיסוקו בכך בו פעל ללא רישיון ו/או היתר ובניגוד לחובת הרישוי החלה עליו.

תמצית טיעוני המערער ביחס לגזר הדין היא היעדר מידתיות לנסיבות האירוע ונסיבותיו האישיות והיעדר איזון זכויותיו כנדרש נוכח אי ייצוגו בשלב הדיוני ודלות טענותיו, שכן המדובר באירוע משנת 2008, במערער שהוא נטול עבר פלילי ומצבו הכלכלי קשה ביותר תוך שמפרנס הוא את משפחתו בדוחק רב.

ב"כ המשיבה עתר לדחיית הערעור. תמצית טיעוניו היא כי המערער עצמו לא היה מעוניין בייצוג וזאת על אף שהוצע לו לעשות כן. באשר לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המערער טוען ב"כ המשיבה כי אינה רלוונטית לענייננו ובוודאי סביר העונש בענייננו של מי שניהל הוכחות עד תום ובית המשפט לא האמין לו. עוד הוסיף ב"כ המשיבה וטען כי יש להימנע מהפחתת גובה הקנס וזאת על מנת להימנע מ"מדרון חלקלק" כהגדרתו.

טוב עשה המערער על החלטתו לחזור בו מהערעור על הכרעת הדין. עיקרו של פסק הדין הינו בקביעות מהימנות אשר כידוע ככלל לא מתערבת בהן ערכאת הערעור אלא במקרים חריגים שענייננו איננו אחד מהם. נעיר אך לטענת הכשל החקירתי שהועלה כי בית המשפט קמא התייחס לטענה זו ומצאה כבלתי רלוונטית זאת על רקע היותה נוגעת למשאית ולא לנגרר ממנו, כך על פי הטענה נשפכה פסולת הבניין.

באשר לערעור על גזר הדין, מקובלת עלינו קביעת בית המשפט קמא לפיה מדובר בעבירה שנסיבותיה נפוצות, קלות לביצוע, מאופיינות מחומרה ופוגעות בערך המוגן שהוא שמירת איכות הסביבה. כן ראויים בענייננו דברי בית המשפט קמא בדבר הצורך בענישה מחמירה ומציבת גבולות לשם הרתעה וכן באשר להיבט הכלכלי המובהק הכרוך בהם. גם אי לקיחת האחריות מהווה שיקול בשיקולי בית המשפט קמא ומלכתחילה גם הערעור על הכרעת הדין מדגיש נקודה זו אם כי נזקוף לזכות המערער את העובדה שבסופו של דבר לאחר ששמע הערותינו בחר לחזור בו מהערעור על חלק זה של פסק הדין.

אכן בית המשפט הביא בחשבון את השיקולים הנדרשים לקביעת גזר דינו לרבות נסיבותיו האישיות של המערער ושם ליבו אף לפסיקה הקיימת בעניין זה אשר אושרה בבית המשפט העליון. עם זאת, בנסיבותיו הייחודיות של המערער שלפנינו בהיותו חסר עבר פלילי, בלתי מיוצג, נשוי ואב לארבעה ילדים אשר נראה שזו עבירתו הראשונה ואף היא עוד משנת 2008 כשעד אז ומאז ועד היום לא נרשמו אירועים נוספים בעניין החלטנו לקבל את הערעור על גזר הדין באופן שהקנס שיושת על הנאשם יועמד על סך 50,000 ₪ או חמישה חודשי מאסר תמורתו. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם, לרבות קיזוז הסכום של 10,000 ₪ אשר נקבע על ידי בית משפט קמא בעניין זה. יתרת הסכום תשולם ב-30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.15 ואילך. אי תשלום סכום כלשהו במלואו ו/או במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפירעון מיידי.

ניתן והודע היום י"ט אדר תשע"ה, 10/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט
אב"ד